

И предтим було у нашої держави таких шполярів в Галичині, але їх було менше та вони не обравали на іншу помоць, але кед звершувши шкоди, всіх нам покагали, кельою мозги. Здогадай же, котри змія місце піщесце, же змія мушели ложі до шпиталю, кельою то вреди, кед напроклад місце тим свою дохторку, як що то слухай у шпиталю у Осеку.

Зато в терез, кед ще потік школири з Галичини на обрадицю чи нас за помоць, обращаме ще ми, котри за їх пізду знаже.. „Рука даючого не поганить“. — Но забудеме на цьому!

Весели пригоди зос живота святих

О поганові, що крадиул канусту

Еден пустинник поштов у своєї загради канусту, ж'є би мал зос чим поголосити других браць, кед би то приснила півтарин. То було ище теді, кед людзі у такіх краю бути ище гагане. Еденкою пришов до пустинякової загради еден поганак і пакредеул себе канусту. А кед пришов дому, то пізжад ю зверць. Але обачел же ю не гадеи узварти, бо вода цікава не спала зоврем, точ кельою відійшов на отель. Тоді осталася жимна, які була у стаді, а кануста жесена і тверда, які була у заграді. ІІ заснула тиа тог поганак барз, бо спознала, же то кура Бинка к ажас: котей зос канусту и пошол фізіки ту пустинякови, класнула пред нього признай свій грех і твердя: „Святі чловече Богиня, пребач ми того, чо сом зробил: снем і я постине християнин и верю твоєму Богу всечотушому“. Пустиняк ще зридовив і пребачел му. Того дні пришли ту пустинякови даскельо браца, котри були барз глаці, бо з ціліка ишай. Пустиняк приложил тог котей з канусту по го питанни приносил за осень. И леж по го положел вон за осень, вода почала дораз врем, и кануста постава мігка, як кед би ще була уж досуга варела. Терез ще тут поганак иже барз візакаул и од страху ии могла засі скова приствариц, а моноки славеля Георгія, же поганак упознава граезу виру.

Скрити шмати

Святи пустиняк Ор ми значай, же хандичну братови, чо притопаю другого манастиря ту маску, дел окреме вражитовец келию (хижку) і подароваш жу інші шмати. И принова раз ту маску еден фальшиви брат (хижин чоловек чо не преблакол і удивив, не і кон мочах), котри май па себе барз візношени і подарти шмати, чом своєю иже цілком добри шмати скрил у пустині і облаком тата подарті, же би му ще тог пустиняк змілювал і дал нови шмати. Але святи пустиняк приславені од Бога, то знат, а іншай і за несто, ще тог скрил своє шмати. И кед тог фальшиви брат вступся до хожі в позію мозаї, наї му пустиняк подарує нова шмати, тог жу одковад: „Але койда нука, дориз ти приносу.“ И поспіл

И пасою ти сповіди, а ділама! На руковоడевані то у Яго речій роботи інші жісні інтерес. На традець ще у кустах словах, по гіздам признания од шваста, чом існо Бога кед пред своїма очми. Цалим ізміні жісноти уківся, же то звідени познали слова святого Ісавія Левоїн: Цай же (Боже) душа, а тенто жеї!

Пасол, за конду, іншій стаду зос жилостиню? То єст діама скільку стаду веней, як було відужен, веней як чи му Яго синя ділбісівська. Думам ту у першім торе из духовну жилостиню, ціль милосердия ту душу, котре тельо засі зверзі, кельою і душа од цела, Але и члены діл милосердія, при которых ще покійніх відіділи трамад тих Христових словах „дінкою“: Твої ліва рука, чо роби праві“. Целю сам на могол дає, бо и сам було худобини і як худобини унів. Але кельою вон видави слови поученія, чо раз укаже Господь Бог.

То тог підігребли кедвис, котрого заслужівала покійна відіділа. И док ще ки відідікасове іншій відідіжки відістуска, твердо аже прещедчески, че їх и на їх відідії Боже обседено; котре для скім вірених склугом: „Я будуси твоє превельша піща“. Але зато, же інш Бог, Бог зікваж, а не мертвік, твердо верине тог, чо ще у слухи булий відідії: „Твоїм ще нирним, Господь, живети прежемно, а за сідбора“. Но знати живет, твердо уважає, чиї маску пішому усопію, час іс преміняє від конин, інші живет. И зато му лозадаме да розходу, не збитим, але до відєнни у гравим, сідівим правим животу, а то живот лише у відідіку Богу, Амін.

едного брата чий принаслідя чого скрати шмати. брат ше не підлуга вращає зос шматки. Пустиняк віжал шмати, вісюда до хижки, дзе бул тот фальшиви брат, тал чи шмати і твердя: „Пала, котши си маски шмати і думам, же чи буду добре стап.“ Тот преміняв своєю шматкою, візакнув ще бара и к фришко испюл. Друга браца — монахи упозиали веську сіятощі: пустинякову и од тосто часу бара ще чували, як би аж єдного слова за правої пред нім на прегорелі.

Дописи

ПНІД.

Віндр, дні 17, сприяє сестаке как півше у смутній пажиткі. Того дня віндр було примижено мертві тіло цілого доброго відідіяни, котри так несподівано умир, до Шиду, да у часі церкви кріпчує, а зод-шівтарок рано да то одвежу до Яго родного вагасу, Руского Крестура на вінчи одіоцівок. Уж дорозі середів апологіадю закеди ще розвірса глац, же покойного Владику привезу до Шиду, почала чиє скованіц і зберас чельо народу зос Шиду и зос сущедних вінчиков, зос Михлошевів, з Дому і Бачинських і шматкою імє покойного Владику дочекали пред риходоміцьку церкву и у процесії зос Го зос трохи панісанія допровадзести до церкви при жалостіх анухох дзовогах і піснях писаюх. У церкви, котра були після зос чарнім сінта, була наша владика положенні, на кращих праготовлені като-фалк. Не одінчишикі занакіде, котру кончал прес. канонік. Наді, отримаа одітоўшко чиє домашні паноцец. У самій краснай беседі описал жывот и апостолеску роботу покойного владику. Його пілк живеул бул він чесністака жерти за пістару Господін. Наглишев, як покойни Владику за життя скількою часто до Шиду приходзел зос любовию и радосцу, тих и терез на оставшій синай дроги на вінчи сполучите до Крестура не могол да не прейдзе през Шид, да не прииде иже раз, ослакі раз до пагней перевочі, дзе тольораз та країна вінісівал. Не могол опупіця, да нам сестакі раз за іншій синай остаті „з-Богом“.

Народ пред палу чиє гарнула чиє ту свівому Владику до церкви и пітромаї чим саж до рана, кеда во са. Службі Божій бул одесажник залез до Крестура. При тей нагоді треба спомінуц, же шор и на драке і у церкви тримали ще хлопа, пархічника при помози огнегасіального дружка.

Руски Крестур.

Зос друкарій. Двоме глачини нашо ти-постражде п. Бінлас і Я. Біндінски позовани до війска. Прето наша друкарня у цілій човікосци, не маме машиниста. Робота будзе исти адай, але позовани і зос запозненіть. Прето чіталець Р. Нокініх муша просічни; кед нозини закінчы.

Жалоба за Піреоса. Владиком. У поруку з вілліску увірну анісанено у церкви, же жалоба за Пресвятої Владиці буде тирана 4 тижд.

Наш Райннер и пакосни людзі. Скора кождик наїд на одного аби и вінай особи, отрых кождце інші, са и хвінчаніе дзедко, а вони не багате, наї не дякія інші особи у заладох. Не иши гозес, же су па терху халаду, кес ще замічайно вінідзані вінідзанду. Службі якія зіквітіло на ученієнне народу. Тыкі півст олігасія и піш спільні пісні Г. Костянікі. Нашы па „закінческим“ живізьї. Огнеса зос бара кроши смуток жывот у Крестура відраза позітоге Вайніцу и не бара звеско покойного Яна Столянскаго.

Бересса май такою М. Ігора Бінла, а Кінтур іші Дініса.

Крестур на тургі тихах діах, Сару, пакосни лягакія и Райннер.

Райннерко родател: бунт Шілда пакістаре. Ідепа чи не у нас іншікі претоміло во іншого народу. За Райннера гваря, же бул у кількох рэвісія. Кінтулак ще до іншікі фамілії и піз тідасінь роби. Він не мастро и вісідня, не зебі іші з іншого Богодухівчика. Постія шматкою на буд бі від віллісікі часів.

Але кед, дакус зінь, дораз му вітера до грави и зен спілнне шматку до рух и шматкою за віллісікі часів.

на глац, якогашкі вальцера. Ізеня за Ім як за медведяром, а всі ще гу хаждому вадзіка, Як од малото так од цілікого кіта дікар або цікар. Ко-го Райннер дакус позна віле гу яблому сіве, бача Денти. вільно Марію, як ще вони ишакі вільно.

Шикок назіа позна Райннера и Яго обычай же зов в исдзелю и во іншето війдзе на іншіе богослужіссе, па точ з і пісня.

Але бара жалосіт за каш залал то, же вісі ще війдзе дахто чо го зліс и то баш на велькі швіта и теді Райннер царабк у церкви. И так ще у церкви ше подвас Богослуження губи жир и шир, пре Райннерово може буц ве свідожи філії.

Вілісік Упрада бы барз добре зробела кед-бя дакус пакісторвали, хто того байдого члобеца спіка и де ще ткі загрози. Тык бы і каммаром саістрогіе зібраниц, же би віяким хісом и на чік розказ Райннерові недавлік піц.

Жалошів, же ще аж у новізюх муша с тим пісад.

Загреб.

Українське Студенче Дружинно «Дніпро» у Загребу послало нашай редакцыі тоги пімо у звязи зос несподівану шмерці На-шого Пресвято-Іоанісія Владику д-ра Алонізія Ніядкя. Писадо наших братох студэнтох, у котрим вони вінчкою своїй бось з нагоды ім'яркі нашого Владику, приношыс у орігіналу по українски.

Українське Студенче Товариство „ДНІПРО“ пок. дорогому ВЛАДИЦІ.

Сумка вістка про несподівану смерть нашого дорогого Владику, д-ра Алонізія Ніядкя візканіоніца й серкік українських студенчын і Загребі. Вони Іого добре знали, вони Іого любили й ішнували, бо Він їх розумів, бо Він жив Іхніми Ідеями та Іхніми.

Нестайлі доброго Батька љ Пастури, що стокійших і чесніх своїм погладом, що лагідні словами втишав наш біль, лагідніє злідії тицкого життя, будзів надії на зедзіску красну будучість у вільний Український Леркіні, утварджаюч час у вірі, в Христі Спасітеле, а найбільше чіснісів чортузініх і победінів українських студэнтох, благословіс цірикі словами та хрестом гідрові своєї руки візу візу праце в твой Дніпро.

Члены т-ва «Дніпро» на жалібных склоніах 16. 4. 1940. одноголосно рішилі взяти участь у похороні пек, Владику в Крішевічах і з Р. Крестура через своїх заступніків, а своі спільні ятуси почування арізьбілі та вінесь, що самі Іого зробінак за пісад та при помозі нашого студэнта Міхеїлько Аксеній, Я Гірідинського. В золотісірій нації на зінці лід трупобом: „Дорогому Владику“ українські студэнти Загреба висловіли чиє докази великого привязання, любові, пошили І-адыки, а рівночасно тицкай смуток і біль тукного серда по несподіваній втраті дорогого Батька, Пастури українського студэнства в Загребі.

В Крішевічах 17. 4. заступила т-ва Дніпро Кітруся Косовіч, З. Петрові и М. Вінцебі, що ях тогів т-ва в імені члена „Дніпро“ розіпрацаває цірикі словажи з дорогим Владику, а кінець студэнтів з іх дружкамі в чуттях дальніше супроводзя дорогого, вязабутнога Владику від часів Іого летанію до рідкога Р. Крестура.

В Р. Крестура заступила т-ва Дніпро студ. Інен Ванік, що також в свой прыкладні промыслы візканіку Покійніківі сердзину піднімкі за ісі добродійтва із сталу сілку для українського студэнства в Загребі.

Для 20. 4. він члены т-ва „Дніпро“ зяя-ти прымадно участь на землему ім'ярківому береславу в Іваніхі, які відбулася в гру. чат, персі, з 24. 4. відбулася зімінільти склони для вінай членік т-ва „Дніпро“. Голова Вілісікі в свой промыслы пісні пры-сущініх іншіків Владику, пісніків із вінай. Іо. о віраті дах нашого народу в Югославії представік коротко безперервніку поутрівнююку і тиху краю для нашого народу, зосібна и Бачін, Сремі і Бореї, Задає Іого віжу рою и Карпатські Україні, та що за віру службу Богови в Срібній

Землі — терпів опісля, пересадована що помітно відбилася як на його зафіріві.

Врсні прокозець підігрієль злачіні лок. Владислав в житті українських студентів у Загребі, вказуючи на його цілікше шлехотне серце, на моральну й мітеріальну складку, що? Понімай відкладав над нашими студентами в Загребі?

На конець подякував усім, що трудалися при заселенню похоронів із сторони й в імені українського суспільства та завізаним членом чи-а; щоби глибоко заховали в своїм серці добрий і благий образ покійного та святій класи: «Твердо стояти при своїй вірі за службі українському народству!» НайПому зекля буде пером на кінну і благу намакти!

(С-р).

Замість вінця на могилу пок Владислав, зложили на „Ділоноговий Фонд“ українських студентів (в твої „Дніпро“) Просвіта в Загребі 200. р. Висока Вадимівський 100 в п. д-р Ілько Крайчар — Цервена 200 динарів. Широ-ро дякуємо!

Управа Українського Студентського Т-ва „Дніпро“.

Петровци

Представа у Пресвіти. На першій і другій дінь Велької Ної була у нашій Пресвіти представа все дослівку програму. Перша була адна декадиця, потім, дещо пізніше, представа „Широта“, народні танці і на коніку комедія у трох діях „Турецькі спадщини“.

Фасту „Широта“ був краще зиведени, зде-гом лишило за руху, що не ужно до фільтра, і мали Еміль Руський і тута піскаковим вільно від інших. Мало всієї швидкості як чикдзело би.

О фасту „Турецькі спадщини“ треба відзначити: що бу требало да буде якісні науковці. Але кед же відмінно, що час за отримання праць був бар-краткий, але треба дріжати, що було добрі сідбані

Інші заслуги були обидві представи були кращі, як жа матеріалом і моралі усіх були цілком добри:

Красоти Ядринського моря

Бока Которська

Хто нама оти то може знати по то вине-ло гаунія. Дармо му толковиці як винагра-го-шнєт и піділко то на нім.

Так жа чікко дає право поняття о морі тому хтори то відіга-ло. Бо морю то на бара.

Прето хто сде добре знає по то морю, як жо виплатра, що вредності, багатство к красоти чайловиши зроби кед ту вину криє. Того жа зроби як інкоди ще ми указали перша ягоди.

Попробує ту виложиці добрі страни нашого моря за тих що можу а із тих що су віному по спу архів. Понеже о шицким ту не можем висказати то чай на кратко випишем зем тута красо-ти хтори к обичах.

Хед виношувши красоти поєдніх країн из-шого Ядринського Моря, жушиже на першим місці сідбаки християн Бока Которській, того чайко-го заславу і крилця из-шого Ядрину.

Падікраски сон, найкрасша присповедка к вап-красна пісма не може пребрати красу нашої Бока Которській. Красна, чиста, пакиця, прибрана і лізни як млада невеста хтора під час першіраз до церкви.

Гейзібни це приїх до Херцег — Новога, першого варошу, як тає понеме за дверах Бока. Перши сієні того краю нас єбули в місце ослядаке і олітраке піділко коло себе.

Варош красне. Стій на березу як бруса за першою. Красна к пістаки засів кінг баржей при-бира шидок краї.

Перши поганід застосовиши то як бистрея беланід поди за х-трея ще засів юлану краски дів'ято чесаки пустувіши. Далей то прес двері післядінною пукло пред каки отворуши жарбо і зрешко гет делахо як да ще в забом зходити.

Сойдаемо до твої. Док чесаки да ще зрушане ділает ще залатране до бистрея води. Дораз з верху я тет глубоко полно риб, кенши і зеши. Всіхані ще позберала коло далі як да дато очекую. Руцімі ни фасатки хлеба. Як да зме до них бомбу руція — шицки ще разбети. Але

дораз по там діскельо ще врацели і побегли ту хлебу. Опразво зливіти фільтрах і сідаки засів ям до гіднини, то зробили і други, треті. Генії на-веки ще да ще була приступа верху по хлеб, але посягли бігаки за мешими і одніїх хлеб од-бігали. — Так зме ще відважили з рибами док змі-шо в рушери.

Путуємо далей. Цихе туркоганс манаки у ладі і легке залюсюване водо укривало мініче вісінє.

Пред інаже ще менію слики. Уходзиме гібше до Боки, мездзіт горкіх гори з точаку ізака і же-лінія, а веци віце тигаки і тусітаки — каменісті по верху засів шайгох захріни. Дораз з початку видно вісінні п. дусті Лівачев, північну і вад-нічну гору тего краю, але хтори сталь бара-далеко.

Дославаю вражене як да їх тоді гори ту аси прето да позаєші, прибери в подвічія красу тога краю моря.

Ізраїдзінне відвалині вароши. Вінадзік стиба-ме. Уліці усіх в хінкі камені і високі. Вінадзік скраси криси. Вінадзік полно веселого цвета і вінадзік війско.

По наполінам штири годзинним віненю при-ходзяще до сестатиско варошу у доки (залину), до Котору по котрим засів Бока достида мено.

(Далей будзе) Осіп Торма

ЦО НОВЕ У ШВЕДЕ

Англія и Італія

Англія годна захрец Штредовем морю.

Англія язела, Італія, же од терац англійски таргоніски щалі не будуть пішац по штредовем морю. З Америки засів при-ходзі вистаке, як кед би Італія вошла до війни. Америка би забралася і своїм ла-дьом шішак, по штредовем морю. За Італіко то пренепіхі удар, бо зе прошінікого увому дистанца зона, баш по штредо-вем морю. Стік тих зистки, що Англія годна щалком захрец «Ізагури», штредовем-ского моря Гібралтар, Сус, і Дарданели і теді би Італія була одрезана од швата на морю.

(«Время» 3. мая).

Катастрофа немецкого бомбардера у Англії. Єден велики немецьки бомбардэр спаднув над англійским пароширом Клекто. Бомбардэр пред падом кинул під хижами і вельо крові рознане, кед спаднув еф-плодіран і заробел синку чікоду. Од експлозії розваливно даскельо хижі, не поз км-шицкі облаки испукали. Погинуло 7 особи, але з їхніх 4 Немци що були у бомбарддеру, а 156 особи ранети. Чхода зробсна варошу виночи до 300. діл. динарів.

За воєні союзів Болгарські з бомбі-візаками закладають у болгарським парламенту посланик Янев. Тот його предлог одобрені і парламент однодушно.

„Сив. Америка не може одбіц помоц сантанти кед би вій помоц буда потребна да може витрац війну“, так пишущи американські новини. («Время» 3. мая)

„Цали немецкі народ е близовни, як нігда, же Помезка наливада“ — гварет Рудольф Гесс, Гітлеров замєнік на преславі 1. мая у Берліні.

Цо сде Францутика. У своїй бешеди 1. мая француз, прем'єр Рено Гарет: «Ми сідеме жіл як шлебодіні лідзе. Ми исто так пітаме, як би і нашо двері после пас жили як шлебодіні лідзе.

Телі європески держави: іміча добре знаюю по знані позиції немецких моторох до їх зиркою. Зато ще ми бориме за злебоділ, то після засів той війни. Борба, бу-дзо чечка. Але чи шлебодіні не пітте, як ще за їх жертвую?

Бициг лім,

маікіни за шиці

у величному вибору по найтунішій цені

НА П СЛАВКА

Руски Керестур,

Наша держава

2 МІЛІОНІ ЗЕМЛІДІШОХ у бан-виши Хорватські не можу вижити засів свої жсми і муша куповац поживу засів інших країнах. То велика била за бан. Хорватські

СТАДІ 20. дініарошкі престади вродзі 30. апр. хто их іще ма, може их до 1. нов. підмініц у Порескій Уніоні лебо у Народ. Банкі.

СЕРБОМ У ХОРВАТСКІЙ видав прем'єр. Іметкович проглас, у котрим их по-волнує, да ще на вадзакіх віберандіах ві-три у Хорватські будут 19. мая, засідня і укажу достойні историчні задачі: Сербох у Югославії і цей будут прави бор тає за праведне дружество і державне ще рене, за позитивну шлебоділ і напредование.

Нови бан Дун. бановини. Неместа ба-ка Радникевича, котри пісюл по пісні ко-ставши за бан. Дунайскай бановини адво-кат засів Старей Наканні Др. Бранко Кіко-рина. При наструю своєго места нови бан дад тогу пісні: «Будзем ще трикоти, пред очми историчну задачу сербістія у тих країнах, а не дошлебоділ робиці міжку рознику у правах і дужносціах медын гра-данами».

ДВА НЕДІЄСІДА НА ЖЕЛЕЗНИЦІ тра-фоли ще у Сараеву. Сдин літакі, сіділ войси до пагону, кед уж ще потыг руці, але по-пілісні ще і спаднув под ხовеса, котри міг сідзевати крану руку. Тык у Са-равеву страдал ёден ложач, котри випаднув з машини, кед понон преходзела праз мост. Спаднув аж до піки. Погри другіх ранюх зламаі, і праву руку.

БАВИСКО, котре ма зядчу, да ще ціло младешы крашна і працільно розвива, і старшим, да ще локацію і оніні, а, прегнорло ще у нездраве обегонанеж. У терацінім спорту позяйвеці ідзе ще лас за обегонане, на хон и хон здраявлью наст-рада. Вше ще лас пітіа: хто найвінче скочіл, хто найшвидше рику препліва ітл. Так і на перши дінь Велької Ної у Бе-чево спаднул мертві ёдн 18 рочні потомет-ник на жем подчас бавеня. Лікар пренішю, як міш шерто пукло.

Спорт.

СК. „Русин“ — Червеначки СК.

7:1 (4:1).

На перши даень Велької Ної одбавел — пред величым числом піарічах — СК. „Русин“ сівко інші змагане засів іншакім СК у Керестуре. За тво змагане було велько інтересое-вів, бо шицкі скілі ёндеві, чи „Русин“ той, ці в вісні. Монібуш, леваки думают, ще Червеначки СК слабі я не пре юго слабосі така, неякка побіда „Русина“. Але то не правда! Результат засів заслуга концерт-бандії ігры шицкі трачах „Русина“ і їх красній півнані, котрой гла-ва однікі були — реалізація.

У тво змагано ще згадала технічна способо-вісць „Русівзах“ іграчох, котри у тым задыші-вали своєго прошніка. Игра буда фер, як ще особісю могло зійті по гесту Ч—го. Бын виш-трелені пісані вон бы помалкі толжанові до ру-кох. Ісли дали: Ч—и З. Гербут 2, Барон 0. 2, Дюрка 1.

На недзелю, 5. V. будзе бавен у Керестуре Олжакі ск. Змагані почні од 4 г.

ПОЗОРІ

У жой тарговіні скла сіт засів зібор: склянней і порцелановей судзини; святы образи, лампи, тации, іконерат-ка, електр. сіліції і лустери.

Прикам сілікі на упаківках, клядзіс скла до старих і новых облаках. Пінко по найтуні-шій діни може досташ лас таці, кед ще обращіце до

Дюри Петъкового, тартовца скла у Р. Керестуре.